

16 februari 2012 **Flamman**

■ TILL MINNE

Eva Danielsson

har avlidit

Få oberörda när hon läste Moa

Martinsson

EVA DANIELSSON avled i Östersund den 26 januari i år. På 1970- och 80-talen var Eva en känd gestalt i demonstrationer och på möten. Få förblev oberörda när hon läste Världens väverskor av Moa Martinsson. Hon sjöng också gärna, både solo och allsång på mötena.

Eva föddes den 21 juli 1911 i Åmål, som nummer tre i en barnskara på åtta. Fadern var snickare inom Bergslagens järnvägar. Modern var hemmafru, men bidrog till familjens ekonomi med rumsuthyrning och extrajobb som strykerska. Evas vänsterradikalism grundlades tidigt genom att pappan var aktiv i järnvägsarbetarnas fackförening. I hemmet fick Eva, som hade ögon och öron vidöppna, höra många samhällsfrågor diskuteras. Även hennes frimodighet och själv-säkerhet grundlades i tidig barndom. Olikt många andra barn fick hon aldrig stryk av sina föräldrar och hennes livliga temperament kvästes inte av en alltför sträng och förtryckande uppfostran.

EVA VAR DUKTIG I SKOLAN och premierades i svenska, sång och gymnastik.

Föräldrarna var lyhörda för hennes studiebegåvning och lät henne gå i Åmåls samskola, där hon tog realexamen vid sjutton års ålder. Men de hade inte råd att kosta på henne en lärarutbildning, som skolans rektor ville, så hon tog plats som barnpiga i Värmland. Efter tre år blev hon hembiträde hos skådespelarna Alice och

Ernst Eklund i Äppelviken i Stockholm. Där fick hon odla sin smak för sång, teater och opera. Hon började i Stockholms körsångskola, där hon stannade i åtskilliga år. Hon besökte Operan, lärde sig arior utantill och sjöng dem långt in i ålderdomen.

TROTS ATT EVA kom i kontakt med människor av en annan samhällsklass än sin egen, förlorade hon inte sin barndoms politiska hemvist. Hon umgicks med ungdomar i Sveriges kommunistiska parti (SKP) där hon

FOTO: MARIE-LOUISE CARLBERG.

snart blev medlem. Hon ville ha ett yrke och utbildade sig till herr- och damfrisör, delade lägenhet med ett par kamrater och arbetade några år som frisör. 1939 mötte hon mannen i sitt liv, Gunnar Danielsson, sedermera bergsprängare. De gifte sig och fick två barn. Eva var nu hemmafru, likt de flesta av samtidens gifta kvinnor. Frisöryrket kom i bakgrunden, men hon bidrog till familjens ekonomi med extrajobb utanför hemmet. Hon bar ut tidningar och serverade på finare middagar, städade i

nybyggda hus och arbetade som expedit i olika livsmedelsbutiker. Det var tunga jobb, så i mitten av 1950-talet skolade hon om sig för kontorsarbete, fick anställning på Vänsterpartiets kansli och var kvar där

Hon var en engagerad föreningsmänniska som ville vara med där det hände något viktigt och även roligt

till pensionen vid 67 års ålder 1978. Sedan 1966 var hon skild från Gunnar.

NÄR EVA PÅ 1970-TALET blev en känd gestalt för Grupp 8-tjejer och FNL-aktivister, var hon inte okänd i andra politiska sammanhang. Som nämndes gick hon tidigt med i SKP, nuvarande Vänsterpartiet. I alla dess svängningar och namnbyten förblev hon partiet trogen till sin död. Sin mest omfattande verksamhet hade hon inom Svenska kvinnors vänsterförbund (SKV) i ytterstadsdelen Björkhagen, där hon bodde en stor del av sitt liv. I lokalavdelningen Fyrklövern deltog hon i namnsamlingar mot atomvapen och för daghem och lärde barnen att sjunga, deklamera och spela teater. Hon var också aktiv i PRO, Kulturföreningen Fogelstad och Vänsterpartiet i Skarpnäck. Hon sjöng i KFUM:s blandade kör och lämnade aldrig Svenska kyrkan, som hon ofta besökte.

Eva Danielsson var således en mångsidig person. Hon var en engagerad föreningsmänniska som ville vara med där det hände något viktigt och även roligt. När hon sålde SKV:s tidskrift *Vi människor* och samlade in pengar för olika utlandsprojekt sågs hon ofta på gator och torg, i tunnelbanan och på bus-sar. Till demonstrationerna på Sergels torg och i Kungsträdgården kom hon, de senaste åren i Stockholm, stödd på sin rullator. Vid fester och konferenser saknades hon sällan.

HJördis Levin